

Turinys

Ižanginis žodis	7
I	
Beribis, mėlynas apskritimas. Jame – žvaigždė	23
II	
Išėjo, ir nebeliko už jų nieko. Nieko	43
III	
Dieną ir naktį tekėjo plati, sustingusi upė, ir joje – jos šešėlis	79
IV	
Išėjo Vukas Isakovičius, bet paskui jį išėjo ir Fruška Gora	105
V	
Išvykimai ir kraustymaisi pavertė juos drumstais ir trumpalaikiais, kaip dūmai po mūšių	139
VI	
Praeitis yra baisinga, drumsta bedugnė; kas į tuos patamsius nuėjo, to nebėra ir niekada nė nebuvo	171
VII	
Dausiojo lyg musės be galvos; valgė, gėrė, miegojo, kad paskui bėgimo žingsniu žūtų, įžengė į tuštumą, svetima valia ir kitų vardu	207
VIII	
Nuliūdusi, dėl gimdymo beprasmiškumo, ji suprato, kad jos sielos, net vaikuose, nebeliks nė ženklo, ir mirė, gailėdamasi, kad, malonumų sužadinta, patenkinti negali bent kūno	253
IX	
Vienas iš jų, nelaimingiausias, išsaugojo, ir po mirties, savo būtybės švytėjimą, tad galėjo grįžti ir atsirasti prie įvažiavimo į kaimą, ant grindinio, toje pačioje vietoje, kur pražydusi stovėdavo, pavasarį, pirmoji akacija	299
Beribis, mėlynas apskritimas. Jame – žvaigždė	323